Časopis Strednej priemyselnej školy strojníckej na Fajnorovom nábreží

Číslo päť

Redakčná rada: Hana Sládkovičová, Jozef Németh, Petra Pokorná, Peter Pravda
Jazyková úprava: Mgr. Darina Skubanová
Grafická úprava: Mgr. Pavel Dolník
SPŠ Strojnícka, Fajnorovo nábrežie, Bratislava, 2018

Obsah

Editoriál 2

Číslo päť zabodovalo! 3

Stolnotenisový turnaj 3

Šachový turnaj ako sa patrí 4

RC-H2AC 4

Deň detí 5

Reportáž z Fínska 5

Úspešná esej Mikuláša Mecháčka 7

Tipy na výlety 9

Čo nám odkazujú naši štvrtáci? 10

Milí čitatelia,

máme tu posledné číslo časopisu Číslo päť v tomto školskom roku, spolu s ktorým prichádza vytúžený koniec školy a začiatok prázdnin. Počas tohto štvrťroka sa udialo veľa zaujímavých a významných vecí. Jednou z nich, ktorú chceme dať do popredia, je účasť našej redakčnej rady v súťaži školských časopisov s názvom Novinári 3. tisícročia, v ktorej sa Číslo päť umiestnilo na krásnom druhom mieste. Je to veľký úspech vzhľadom na to, že sme predsa len redaktori nováčikovia a boli sme nimi aj v súťaži. Musím povedať, že to bolo veľmi príjemné a inšpiratívne. Táto súťaž je v Bratislave síce ojedinelá, no ako sme zistili aj my, že výnimočná. Určite by ste si nemysleli, že aj „prvostupniari“ základných škôl píšu vlastný časopis. No nie je to skvelé ? Určite je prospešné podporovať dnešné generácie aj v niečom inom ako len v smart technológiách, lebo ako povedala zúčastnená viceprimátorka Bratislavy Ľudmila Farkašovská ,,televízia nikdy nenahradí noviny, pretože televíziou sa nedá zabiť mucha.“

S maturantmi sme sa rozlúčili a môžeme sa opäť tešiť na prváčikov. Jeden z tohtoročných absolventov dokázal, že strojári sú nielen zruční, ale aj dobrí pisári, zapojil sa do pilotného projektu v písaní esejí. Okrem toho sa konali dva fajnorácke turnaje, jeden športový a v ďalšom bolo treba zapájať viac hlavu. Taktiež sa pozrieme na našu každoročnú medzinárodnú spoluprácu s Fínskom a Švédskom. Chalani nám priniesli fotodokumentáciu z mesačného zahraničného pobytu. Obohatili sme náš rok o mnoho nových aktivít a ja len dúfam, že každá z nich vám prináša radosť a vidíte ju ako spestrenie školského roka.

Na koniec vám chcem popriať úspešný záver školského roka bez reparátov a skvelý štart do leta. Hlavne ho prežite v zdraví. A ak by ste nevedeli kam ísť, máme pre vás aj pár tipov. Vidíme sa v ďalšom roku.

Petra Pokorná III.B

Po prvýkrát sme sa zapojili do ojedinelej súťaže školských časopisov a uspeli sme!

Súťaž školských časopisov vyhlasuje Miestna knižnica v Petržalke. Na 22.ročníku sa prezentovalo 11 základných a stredných škôl a medzi nimi boli dvaja nováčikovia. Jedným z nich bolo aj naše **Číslo päť** – školský časopis pri Strednej priemyselnej školy strojníckej, zachytávajúci školský život očami šikovnej redakčnej rady.

Redakčná rada pri preberaní cien

Hodnotenie prihlásených časopisov a vyhlásenie výsledkov prebiehalo v priestoroch Miestnej knižnice na Prokofievovej ulici v Petržalke.

Programom sprevádzala vedúca knižnično-informačných služieb, Mgr. Viera Némethová. Vďaka jej profesionálnemu prístupu bola atmosféra na mieste skutočne priateľská. Prítomní novinári a ich mentori si pozorne vypočuli hodnotenie odborníkov a mohlo nasledovať dlho očakávané vyhlásenie výsledkov. Veľmi nás potešilo, že v kategórii stredných škôl sme získali druhé miesto. Odborná porota ocenila predovšetkým jazykovú stránku nášho časopisu, ale aj objektívna kritika nás posúva vpred. Ceny nás tešia a motivujú do ďalšej práce.

Mgr. Darina Skubanová

Fajnorácky turnaj v stolnom tenise

Svetový deň stolného tenisu, ktorý pripadá na šiesteho apríla, sa na Fajnorke nezaobišiel bez stolnotenisového turnaja. Organizátorovi akcie, pánovi učiteľovi Belešovi, sme položili pár otázok a on s veľkým nadšením odpovedal.

Čo bolo cieľom akcie?: **„Cieľom tejto akcie bolo spropagovať stolný tenis na stredných školách, viesť deti k pohybu, zdravému životnému štýlu a naučiť žiakov pravidlá stolného tenisu.“**

Kto sa zúčastnil akcie?: **„Akcie sa zúčastnili žiaci prvého, druhého a tretieho ročníka. Z každého ročníka bolo vybraných 24 žiakov.“**

Ako sa súťažilo?: **„Žiaci vytvorili dvojice a formou pavúka na jeden víťazný set ostali traja najlepší. Tí hrali medzi sebou na dva víťazné sety a na základe počtu bodov sme sa rozhodli o víťazovi.“**

Aký je výsledok akcie?: **„Úsmev na tvárach žiakov.“**

Víťazmi z prvého ročníka boli:

1. Martin Mráz, I.A
2. Richard Chmela, I.C
3. Lukáš Gazdič, I.A

Víťazmi z druhého ročníka boli:

1. Kristián Lisý, II.A
2. Samuel Čambal, II.C
3. Marek Pavol Mekota, II.A

Víťazmi z tretieho ročníka boli:

1. Barnabás Bartalos, III.B
2. Peter Dorič , III.C
3. Jozef Németh, III.A

Všetkým víťazom srdečne gratulujeme k úspechu, ktorý dosiahli.

Hana Sládkovičová, I.A

Šachový turnaj na Fajnorke

Na podnet žiackej rady bol štvrtého mája zorganizovaný šachový turnaj našich žiakov .

Aula sa zmenila na skutočnú šachovú miestnosť

Hrali sa štyri kolá s náhodne vyžrebovanými menami žiakov, ktorých žreboval pán učiteľ Lukáč cez počítač.

Atmosféra v aule bola napätá, veď predsa každý sa chcel sústrediť na čierno-biele figúrky a poraziť svojho oponenta. Všetci hrali naozaj výborne, ale nemôžu vyhrať všetci .

Maximálne sústredení hráči

Prvé miesto získal **Juraj Greguš-Kohút zo IV.B**, druhé miesto **Ľuboš Gloznek z III.B** a tretie miesto **Barnabás Bartalos z III.B**.

Víťazom srdečne gratulujeme.

Hana Sládkovičová, I.A

Súťaž vodíkových áut s našou účasťou

Celoslovenského kola v súťaži vodíkových áut, ktorú organizuje Sea – agentúra pre vzdelávanie a vedu sa zúčastnila aj Fajnorka v dňoch 18. – 19. apríla 2018.

Adam Bugyík, Martin Pračko, Martin Mušitz, Jakub Vanko a **Christopher Redeky** vytvorili vlastný model auta na vodíkový pohon, s ktorým sa predviedli na druhom ročníku spomínanej súťaže v priestoroch Zážitkového centra vedy Aurelium v Bratislave.

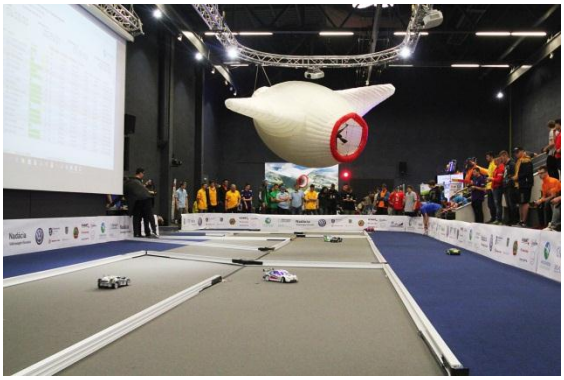

Pretekárska dráha so súťažiacimi autami

Pod menom RC Fajnorka sa umiestnili na skvelom štvrtom mieste. S modelom elektrického auta nabíjaného vodíkovými článkami sa im podarilo odjazdiť plných 6 hodín pretekov, v ktorých im konkurovali tímy zo škôl z celého Slovenska.

Peter Pravda, I.A

Deň detí

Medzinárodný deň detí tento rok priniesol špeciálny darček pre našich prvákov. Od BSK získali vstupenky na eSports League, ktoré sa konali v bratislavskej Refinery Gallery. Tu sa naši žiaci mohli zapojiť do turnajov v rôznych počítačových hrách, vypočuť si rôzne prednášky, alebo si vyskúšať nové technológie v oblasti zábavy.

Prezentačná sála plná nových technológií

Pre väčšinu prvákov bola účasť na takejto súťaži novou skúsenosťou, takže popredné miesta teda ostali obsadené inými školami.

Súťažiaci tím zložený z našich prvákov

Výsledky súťaže ale nezabránili našim hráčom v tom, aby prežili doobedie plné zábavy, o ktorú tu išlo predovšetkým.

Mgr. Pavel Dolník

Zahraničná stáž vo Fínsku

Naša škola sa už dlhšiu dobu pravidelne zúčastňuje stáží v zahraničí. Žiaci tretích ročníkov majú každý rok možnosť prihlásiť sa a otvoriť si tak dvere k spoznávaniu iných krajín, zlepšeniu svojich jazykových znalostí a získaniu skúseností z praxe vo firmách, ktoré sú iné ako na Slovensku. Ani tento rok nebol výnimkou a vybraná štvorica žiakov z III.A a III.B triedy dostala príležitosť zúčastniť sa pobytu v meste Kajaani voFínsku. Konkrétne boli vybraní Marek Malatin a Jozef Németh z III.A a Ľuboš Gloznek a Matej Vicen z III.B. Ako sprievod a dozor bol vybraný pán učiteľ Arbet. Trojtýždňový pobyt sa začal štrnásteho mája odletom z viedenského letiska a následným prestupom v Helsinkách. Let bol príjemný a bezproblémový. Rovnako pekné bolo aj počasie.

Pohľad z lietadla na tisíc fínskych jazier

Kajaani je neveľkým, no pekným mestom, a keďže pán učiteľ Arbet bol v tomto malebnom meste už predtým, ukázal nám v ňom všetko zaujímavé a pomohol nám sa tu zorientovať . Ubytovanie v meste bolo skôr skromnejšie, ale zato pekné a čisté, čo platí vlastne pre celé mesto.

Na odbornú prax sme boli po dvojiciach rozdelení do dvoch rôznych firiem, prevažne zameraných na výrobu oceľových konštrukcií. Čo sa týka samotnej našej činnosti vo firme, práca s ktorou sme pomáhali, nebola priveľmi náročná. S angličtinou sa dá vo Fínsku bežne dohovoriť, takže sme nepociťovali žiadnu väčšiu jazykovú bariéru. Víkendy sme mali

voľné, a hneď v ten prvý sme sa vybrali na výlet za hranice polárneho kruhu, konkrétne do mesta Rovaniemi. Cestovali sme požičaným autom, a musím povedať, že prekonať vyše tristo kilometrov dlhú cestu sa naozaj oplatilo. Po ceste do Rovaniemi sme navštívili zoologickú záhradu, ktorej hlavným maskotom bol ľadový medveď Rúfus.

Po príchode do Rovaniemi sme celý zvyšok soboty venovali prehliadke mesta a kúpaniu sa v hotelovom bazéne. V nedeľu ráno sme navštívili Santovu dedinu na hranici polárneho kruhu, v ktorej bolo možné okrem nákupu množstva suvenírov vidieť aj spomínaného Santu.

Naša výprava za polárnym kruhom

Švédske hranice sú od Rovaniemi vzdialené asi stodvadsať kilometrov, a tak sa našou ďalšou zastávkou stalo malé švédske mestečko Haparanda.

Posledným navštíveným mestom prvého víkendu bolo prístavné mesto Oulu, ležiace na brehu Baltského mora.

Fínsko je známe aj svojimi typickými saunami. My sme ich vyskúšali v malom aquaparku, ktorý sa nachádza neďaleko Kajaani.

Aquapark pri Kajaani

Predposledný deň nášho pobytu nás na návštevu k sebe domov pozval fínsky koordinátor zahraničných stáží, ktorý mal na starosti komunikáciu s našou školou. Jeho dom, ako je vo Fínsku zvykom, bol zapadnutý hlboko v lese, blízko jazera. Fíni sú veľmi pohostinní, a preto nás pán Risto pozval do svojej vlastnoručne postavenej pravej fínskej sauny vykurovanej drevom. Vysvetlil nám, ako celý proces saunovania prebieha, aj s následným skokom do jazera, ktorého voda podľa nás nemala viac ako pätnásť stupňov. Samozrejme, že sme to museli vyskúšať, a tak každý z nás päťkrát skočil zo sauny rovno do jazera.

Jazero pri Ristovom dome

Pán Risto nás následne pozval ochutnať tradičné fínske špeciality. Jedli sme fínsky koláč, ochutnali džem z miestneho druhu

ovocia a rozprávali o rozdieloch medzi dvoma štátmi. Potom nasledovalo rozlúčenie, a Ristovi sme sa na pamiatku všetci podpísali do jeho kroniky.
Posledný deň sme si ráno pobalili kufre a z Kajaanskeho letiska sme odleteli do Helsiniek a následne do Viedne, kde na nás čakal pán šofér, ktorý nás odviezol späť do Bratislavy.
To bolo zhrnutie nášho pobytu a zážitkov s ním spojených. Celé tri týždne sme si užili a určite túto skúsenosť odporúčame aj ostatným spolužiakom.
Zároveň ďakujeme pánovi učiteľovi Arbetovi, že to s nami vydržal.
Jozef Németh, III.B

Prežije ľudstvo rok 2100?

Odpoveď nepoznáme, ale s určitosťou vieme povedať, že takto znela téma pilotného projektu v písaní esejí. Mimochodom, esej je hybridný slohový útvar, ktorý vyžaduje znalosti z viacerých vedných odborov. Napísať dobrú esej preto vyžaduje znalosť problematiky, dostatok informácií, a v neposlednom rade aj výbornú štylistiku. A nič z toho nechýbalo v eseji Mikuláša Mecháčka z IV.B, ktorý získal tretie miesto. Cenu mu prišiel osobne odovzdať jeden z hlavných porotcov – pán Juraj Draxler. Mikuláš neskrýval radosť a nadšenie zo skvelého úspechu. Veď radosť býva o to väčšia, čím silnejšiu konkurenciu sa nám podarí zdolať.

Výherca Mikuláš s pánom riaditeľom a porotcom Jurajom Draxlerom

„Prežije ľudstvo rok 2100?“

V tomto momente je rok 2100 vzdialený 82 rokov. Pred 82 rokmi, v roku 1936, sa v tomto svete schyľovalo k ďalšej katastrofe a budúcnosť bola neistá. Rovnako ako v dnešných dňoch. Všetky okolnosti, ktoré môžu ľudstvo ohroziť sa vyostrujú. V politickej sfére sa dá napätie krájať. Ekológovia

publikujú alarmujúce správy už roky. Samotné počasie sa stáva takmer nepredvídateľným. Ale napriek všetkému, čo postihlo ľudstvo v minulom storočí, napredujeme ako nikdy predtým. Alebo vďaka tomu? Odpoveď na túto otázku nechám na čitateľovi, pretože by som sa dostal k úplne rozdielnej téme. Celé ľudstvo je silné a dokáže zázraky. Veď sme už prežili na tejto planéte tisíce rokov, čím môže byť iných ďalších osemdesiatdva?

Nasledujúcich osemdesiatdva rokov bude odlišné všetko. Už dnes sa vývoj vedy a techniky pohybuje míľovými krokmi. Podľa zakladateľa spoločnosti SpaceX (myslím, že každý rozhľadený čitateľ tohto kontroverzného vizionára pozná) bude možné komerčne lietať do vesmíru v roku 2030. Bude možné v roku 2100 ísť na dovolenku na Mars? Alebo aj k inej hviezde? Pravdepodobne. Ale ako bude v tom čase vyzerať Zem? Môže všetko ničenie a plytvanie spôsobiť, že na našej planéte nebude kyslík? Ako ste si z predchádzajúcich otázok určite všimli, budúcnosť ľudstva je veľmi neistá a ovplyvňuje ju veľa faktorov. Ale napriek všetkým prírodným katastrofám máme stále náš osud v rukách my. Existuje dostatok jadrových zbraní, aby sme kompletne zničili našu planétu rovnako, ako dostatok spôsobov ako ju zachrániť. Ale aj napriek tomu veľa otáznikov visí vo vzduchu. Myslíte si, že ľudstvo bude schopné radikálne zmeniť svoje zvyky, aby zachránilo túto planétu? Dnes sme stále závislí od Zeme, aj keď v roku 2100 to už môže byť inak. Ale osobne si myslím ,že ľudstvo sa nezmení len tak. Nezmení svoje zaužívané postoje, kým nebude a neukážu sa trvalé následky, ktoré budú mať vplyv na každého. Ale každý človek má v povahe túžbu po hrdinstve, preto aj veľká masa ľudí má tendenciu sa spojiť a konať dobro v tej najtemnejšej hodine. Ale ktovie, zachráni nás táto vrodená povahová črta alebo už bude príliš neskoro? Napriek všetkým katastrofickým predpovediam sa snažím túto vzdialenú budúcnosť vidieť realisticky. Myslím si, že takýto apokalyptický scenár je celkom nepravdepodobný. V prípade, že by nastala prírodná katastrofa, paradoxne najpravdepodobnejšie by boli dve okrajové až extrémne možnosti. Prvá možnosť opisuje veľmi závažnú katastrofu, napríklad oddelenie jedného z najväčších meteoritov z meteorického pásu za Marsom a jeho pád na Zem. Takúto nehodu by pre obrovský náraz a tlakovú vlnu ľudstvo neprežilo. Druhá možnosť hovorí: pozrite sa na fakty, doterajšie správy o prírodných katastrofách. Z najznámejších napríklad tsunami a následný výbuch elektrárne vo Fukušime v roku 2011, z posledných napríklad hurikán Harvey na jeseň minulého roka. Tieto katastrofy zničili životy veľkému množstvu ľudí, ale ľudstvo ako celok na kolená nepoložili. Pravdepodobnosť, že sa najbližších osemdesiatdva rokov ukáže prírodná katastrofa, o toľko ničivejšia ako tie vyššie spomenuté, je mizivá. Preto sa ďalej touto okolnosťou nebudeme zaoberať. Predpokladajme, že v najbližšom čase nám takýto koniec nehrozí.

Už síce vieme, že príroda nás pravdepodobne nezničí. Ale nebudeme to my, kto zapríčiní náš vlastný pád? Nebude to naša závisť, naša pýcha a ctižiadostivosť, čo človeka zradí a pošle na smetisko dejín? Tieto vlastnosti sú hlboko zakorenené v ľudskom pokolení a robia človeku problémy už od biblických čias. Od povestného jablka cez veľké Rímske impérium až po dnešnú demokraciu nik si nevie dať rady s našimi nelichotivými vlastnosťami. Je možné, že pre záporné vlastnosti ľudí a pre túžbu po ešte väčšej moci vypukne vojna celosvetového rozmeru. Ale aspoň v najbližších piatich rokoch je tento scenár nepravdepodobný. Druhá svetová vojna sa skončila pred sedemdesiatimi tromi rokmi, a napriek tomu že väčšina z nás ju nezažila, doteraz cítime zverstvá, ktoré vojna prináša. Ale ktovie, ktorá generácia na tieto zločiny zabudne... A táto

generácia si ich zopakuje na vlastnej koži. Je na nás všetkých, aby sme tomu zabránili. Môžeme robiť všetko preto, aby to nebola generácia našich detí a vnúčat. Lebo nasledujúce generácie budú mať v rukách oni. Z toho vyplýva, že najväčšou hrozbou pre ľudstvo je samotné ľudstvo.

Rok 2100 je veľmi vzdialená budúcnosť. Nikto dnes nedokáže s istotou predpovedať, ako bude tento rok vyzerať. Dokonca ani to, či bude ľudské pokolenie stále nažive. Našu budúcnosť ovplyvňuje viacero faktorov. Jedným z nich je rýchly technologický vývoj dnešnej doby, ktorý sa stále zrýchľuje, a zapríčiňuje, že o osemdesiatdva rokov bude svet vyzerať úplne inak. Ale samotné technológie nedokážu ohroziť náš život na Zemi. Aspoň zatiaľ nie. Tento faktor je jednoduché obmedziť zvýšenou opatrnosťou pri vývoji umelej inteligencie. Ďalší faktor, ktorý môže ľudstvo teoreticky ohroziť, môže byť globálne otepľovanie, zmena klímy v atmosfére a prírodné katastrofy. Na prvý pohľad sa zdá, že týmto hrozbám nemôžeme nijakým spôsobom predísť, je možné ich ovplyvniť ekologickejším prístupom k nášmu životu a našej Zemi. Napokon, podľa môjho názoru sú najväčšou hrozbou pre ľudstvo ľudia samotní. Zvíťazí zdravý rozum a schopnosť pomáhať alebo prirodzená ľudská pýcha bude predchádzať náš pád skôr, než si myslíme? Neviem. Ale naša budúcnosť leží v našich rukách, preto aj dnes urobme niečo, čo zlepší naše vyhliadky do budúcnosti. Aj maličkosť dokáže ovplyvniť veľké veci.

Text eseje: Michuláš Mecháček, IV.B

Tipy na výlety

Chceli sme vedieť, ako si prázdniny užívajú naši učitelia. Zistili sme, že väčšina sa drží našej očarujúcej prírody a odporúča výlet do Tatier. Mnohí z nich radi športujú a najlepšia možnosť na leto je podľa nich bicykel. My určite súhlasíme, na Slovensku nám vzniklo mnoho krásnych cyklotrás, ktoré treba využiť. K tomu vraj nesmie chýbať ešte ,,stanovačka“ a určite ani výlet k vode, však to by nebolo predsa leto. Najvyužívanejšie nami budú zrejme Zlaté Piesky, no nech ste kdekoľvek, určite nájdete skvelú možnosť osviežiť sa. V odpovediach nechýbalo ani záhradkárčenie, oberanie marhúľ a chytanie vitamínu D. Niektorí vedú dvojaké povolanie a budú si musieť oddýchnuť popri práci. Najviac nás však pobavila odpoveď na otázku ,,Ako budete tráviť leto?“ ... ,,V rámci psychohygieny, bez žiakov!“. Na tejto odpovedi sa viacerí učitelia zhodli, no nie neprekvapivo, veď aj my ich máme za rok dosť!

Pevne verím, že nech trávite leto kdekoľvek, užijete si ho, načerpáte energie a do nového školského roka pôjdete plný pohody a nadhľadu.

Tipy – Slovensko

Loďou na Devín - Bratislava
Chodník korunami stromov – Bachledova Dolina (Tatry)
Slovenský raj
Lanovkou na Chopok – Nízke Tatry
GINO Paradise Bešeňová – Liptov
Botanická záhrada - expozícia Tatranskej prírody – Tatranská Lomnica
Čiernohorská železnica - Čierny Balog
Tatranské plesá - Morské oko, Veľké Hincovo pleso, Roháčske plesá, Zelené pleso, Popradské pleso
Slovenské opálové bane – Prešov
Východoslovenské drevené kostoly – okresy Humenné, Snina, Svidník

Festivaly:
Vrbovské Vetry – 14.7.2018 Vrbové
POHODA - 5. - 8.7.2018 Trenčín
BeeFree Festival – 27. – 28.7.2018 Pláž pod Ufom
GRAPE – 10. - 11.8.2018 Piešťany
Kremnické GAGY – 24. – 26.8.2018 Kremnica
Jazerá:
Tajchy – Banská Štiavnica
Liptovská Mara – Liptov
Šútovo – Martin
Bukovec – Košice
Zemplínska Šírava – Michalovce
Duchonka – Trenčín
Petra Pokorná , III.B

Otázky pre našich maturantov alebo čo nám naši štvrtáci odkazujú?

Ešte predtým, ako sa s nami tohtoroční maturanti rozlúčili, položili sme im niekoľko otázok, ktoré by mohli poslúžiť ako odkazy a rady práve vám – ich nasledovníkom.

1. Ktorá maturitná skúška bola pre vás najťažšia a najľahšia?
2. Splnila táto škola vaše očakávania?
3. Na ktorý moment nikdy nezabudnete?
4. Čo si sľubujete od štúdia na vysokej škole? (Ak sa na nejakú chystáte)
5. Čo by ste odkázali vašim nasledovníkom?

A tu sú ich odpovede:
1. „Najťažšie jednoznačne odborná a praktická maturita, najľahšie asi slovenský a anglický jazyk, prípadne obhajovanie ročníkového projektu.“
2. „Istým spôsobom áno, určite by som nemenil.“
„Čiastočne áno – dozvedeli sme sa niečo perspektívne.“
3. „Na výhry v súťažiach, a samozrejme lyžiarsky výcvik.“
„SFC – tí čo vedia, pochopia.“
„Stužková a záver štúdia.“
4. „Tri mesiace prázdnin.“
„Konečne si vyberieme smer.“
„Úspech? Určite nový kolektív, nový začiatok“
„Lepšie uplatnenie sa, ale bude treba viac makať na matematike.“
5. „Pracujte na ročníkovom projekte čo najskôr (ideálne už od prvého ročníka).“
„Píšte si poctivo poznámky, lebo keď na to príde, tak sa nebudete mať z čoho učiť.“
„Fotomath to istí.“
„Nebojte sa maturít, pripravujte sa priebežne, neberte to smrteľne vážne.
„Maturita nie je tak strašná, nebojte sa jej.“
Mgr. Pavel Dolník